

Art Hub : Newsletter #15 : February 2022

INTRODUKTION

Kære læser, en stor del af vores arbejde her i Art Hub handler om at eksperimentere og afprøve nye ting. Et af disse eksperimenter er netop ved at se dagens lys, og vi er meget spændte. Vi taler selvfølgelig om den splinternye [Art Hub Film Club med Adam Khalil](#), der har sin første filmfremvisning onsdag den 2. marts i Husets Biograf. I dette nyhedsbrev har vi stillet Adam et par spørgsmål om både filmklubben og hans praksis. God fornøjelse!

Art Hub : Newsletter #15: February 2022 : Introduction

INTRODUCTION

Dear reader, a big part of what we do at Art Hub is experimenting and trying out new things. One of these experiments is about to see the light of the day and we are very excited about it. We are, of course, talking about the brand-new [Art Hub Film Club featuring Adam Khalil](#) that will have its first screening on Wednesday 2 March in Husets Biograf. In this newsletter we have asked Adam a few questions about the Film Club and his practice. Enjoy!

Art Hub Film Club

Featuring Adam Khalil

Q&A : ADAM KHALIL

Først og fremmest: Hvorfor synes du, vi har brug for en kunstfilmklub i København? Og hvad kan publikum forvente, når de dukker op til den allerførste Art Hub Film Club den 2. marts?

Den biografkultur, som jeg forlod i New York, er et af de stærkeste biografmiljøer i verden. Hver eneste dag kan man finde snesevis af fantastiske film, der vises i nogle af de mest charmerende, små, skramlede biografteatre, man kan forestille sig. Det er én af de ting, jeg savner ved New York. Når det så er sagt, har København et fantastisk filmmiljø, og jeg er stadig ved at lære alle dets facetter at kende. Det har været fantastisk at støde på de geniale filmprogrammer, der arrangeres af de nomadiske biografer [Terrassen](#) og [Sharna Pax](#), og selvfølgelig er [CPH:DOX](#) en af de bedste festivaler i verden, og folk her engagerer sig virkelig i arbejdet – hvilket er spændende! Og jeg er stadig ivrig efter at lære mere, samtidig med at jeg gerne vil bidrage til Københavns omfattende miljø for levende billeder!

Det giver rigtig god mening for mig, at den allerførste Art Hub Film Club skal afholdes i [Husets Biograf](#). Netop den biograf har en energi og en kunstnerisk arv, der ligger mig meget nært og kært. Man kan sige, at jeg på en måde blev 'voksen' og lærte meget om filmkunst og samtidskunst i en lang række individuelle 'undergrundsbiografteatre' med masser af personlighed rundt omkring i hele USA – steder som [Other Cinema](#) (San Francisco), [UnionDocs](#) (Brooklyn), [Nightingale Cinema](#) (Chicago) og [Maysles Cinema](#) (Harlem) – så Husets Biograf føles meget velkendt med sin eklektiske gør-det-selv-indretning og kuratoriske ånd.

Hvad angår hvad man kan forvente, vil det forhåbentlig være det uventede :) Vores samarbejdspraksis stræber efter at bruge filmproduktionens forskellige konventioner til netop at undergrave de selvsamme konventioner og derved bane vejen for en ny slags film: En filmkunst, der kan væve fortællende, dokumentariske og eksperimentelle former sammen og stadig udgøre en sammenhængende, underholdende og tankevækkende 'film'-oplevelse for et bredt publikum.

Art Hub Film Club er ikke det eneste, du har gang i her i København i marts: Som en del af New Red Order åbner du også en udstilling i Kunsthall Charlottenborg, og du er med i CPH:DOX-programmet. I den sammenhæng vil vi spørge, hvordan du sammensatte filmprogrammet for filmklubben på Husets Biograf? Er der tråde, der trækkes til udstillingen i Kunsthall Charlottenborg og visningerne på CPH:DOX? Hvilke ligheder og forskelle er der mellem disse projekter?

Det har været rigtigt spændende at kunne sætte dette filmprogram sammen, samtidig med at vores [New Red Order-udstilling](#) vises på Kunsthall Charlottenborg fra 23. marts – 7. august.

Min praksis er samarbejdende. Og hvert eneste projekt omfatter flere samarbejder og flere roller. I denne sammenhæng går bestemte temaer og visse former igen fra det ene samarbejde til det næste – de har en tendens til at smitte af på hinanden – og så ved jeg, det bliver godt!

De mange forskellige konstellationer af samarbejdspartnere betyder også, at mange af de filmværker, der vil blive vist i filmklubben, har et vist slægtskab med New Red Orders arbejde – men samtidig står de helt selvstændigt.

Den røde tråd, der knytter det hele sammen, handler om bestemte genretræk, om humor, oprigtighed og flittig research. Vores samarbejdspraksis sigter efter at få publikum til at udvide deres politiske horisont, så de kan forestille sig en fremtid – eller fortid – som vi alle gerne vil leve i.

Hvordan vil du beskrive New Red Orders arbejde og dagsorden?

New Red Order (NRO) er et offentligt hemmeligt selskab, der på subversiv, men alligevel seriøs vis beskæftiger sig med både individuelle og kollektive ønsker og behov i forhold til problemstillinger omkring oprindelige folk – det, vi kalder 'Indigeneity'. Med Zack Khalil, Jackson Polys og mig selv som kernebidragydere gør NRO brug af forskellige elementer fra tidsbaserede medier, herunder video og lyd, sammenstillet med skulptur, installation og performance.

NRO undersøger de dynamikker og forhold, der gør, at de oprindelige folks behov og interesser ofte behandles som 'dagens emne', hvorefter sagen overtages af ikke-oprindelige mennesker i forbindelse med en søgen efter måder at gøre bod på. Vi sætter spørgsmålstegn ved, hvad der tiltrækker nogle til at beskæftige sig med oprindelige folk, men fremmer samtidig også dette ønske og opfordrer potentielle ikke-indfødte 'medskyldige' til at deltage i en fælles undersøgelse og udvidelse af de oprindelige folks agens.

NROs samarbejder udvider sig hele tiden gennem en stadigt voksende liste af tværfaglige 'informanter' og 'medskyldige', der væver sig ind og ud af den fælles sag for at være med til at samproducere video-, performance- og installationsværker, der gør op med kolonialisme defineret af bosættere og potentielle hindringer for de oprindelige folks vækst.

Gennem forskellige former for underholdning, virksomhed, museologisk udstillingsaktivitet, gentilegnelse og en mangfoldighed af omskiftelige kunstneriske strategier fremmer vi i fællesskab forståelsen af, hvordan identitet formidles og konfigureres inden for samtidskunstens praksis for at skabe et sted for anerkendelse, der kan fremme solidaritet og fjerne hindringer for de oprindelige folks udfoldelsesmuligheder.

Samarbejde er en væsentlig del af din arbejdsform. Du arbejder kollektivt i mange forskellige sammenhænge og formater, og du inviterer også andre kunstnere til at være med. Kunne du sige noget om din interesse i den kollektive proces?

At lade min rolle i alle disse samarbejder fremstå som noget centralt strider direkte mod drivkraften bag denne praksis. Men det har også været meningsfuldt for mig at reflektere over, hvordan jeg har været i stand til at gå ind i alle disse forskellige og asymmetriske samarbejdsroller. Min interesse i samarbejde handler om at få både mit eget arbejde og mine samarbejdspartnere til at blive endnu bedre. Det er for svært at skabe noget alene (efter min mening), og jeg har tænkt mig at fortsætte med at samarbejde og udvide gruppen af samarbejdspartnere. Jeg håber, at dette greb fremhæver essensen i det arbejde og de værker, vi producerer, og ikke de fremherskende tendenser, der i øvrigt understøtter den individualisme og auteurisme, der flourerer i film- og kunst kredse.

Processerne bag dine værker er tidskrævende. Hvordan arbejder du med manuskripterne og filmene? Og hvordan vælger du lokationer og medvirkende?

Ved hele tiden at arbejde med en stadigt ekspanderende skare af samarbejdspartnere har jeg bevidst søgt at udviske skellet mellem de forskellige roller, der traditionelt er knyttet til et filmprojekt. På anarkistisk vis stræber vi efter, at vores fremgangsmåde og slutresultat står i overensstemmelse med hinanden. Det at optage, redigere og skrive på filmen i gentagne cyklusser hen over flere år giver mulighed for at tage risici og lære af fejl, mens man er helt inde i processen; vi forsøger at lade filmen vokse organisk frem snarere end at tvinge den frem ved at hamre og banke.

Du har tidligere fortalt, at du blev kunstner som en slags reaktion på en anden kunstner; kan du fortælle os noget om hvorfor og hvordan?

Der, hvor jeg voksede op som en del af min stammes samfund ude på landet i det nordlige Michigan, var der ikke mange muligheder for at stifte bekendtskab med samtidskunsten. I 2006 var jeg på mit første år på Bard College, på stipendium og helt skæv, og her fik jeg forvildet mig ind på skolens kunstmuseum, hvor jeg med stor undren så en video af kunstneren Paul McCarthy, der var iført en klownemaske, nøgen, dækket af ketchup, og slog sig selv med boksehandsker. Jeg havde aldrig set noget lignende – så megen tvetydighed og styrke, uærbødighed og lidenskab – jeg forstod det ikke – er det her kunst? Det frustrerede og begejstrede mig. Det var her, min kærlighed til kunsten begyndte.

(oversat af René Lauritsen)

Still from *Blue Communiqué* by Maria Meinild and Adam Khalil with Walter Scott.

Q&A ADAM KHALIL

First of all, why do you think we need an art film club in Copenhagen? And what should the audience expect when they show up for the very first Art Hub Film Club featuring Adam Khalil on 2 March?

The cinema culture that I left in NYC is one of the most robust cinema scenes in the world. On any given day there are dozens of amazing films playing at some of the most charming and homespun theaters imaginable. It's something I miss about NYC. That being said – Copenhagen does have an amazing film scene and there are many aspects to it that I'm still learning about. It's been great to come across the brilliant programming happening at the roving cinemas [Terrassen](#) and [Sharna Pax](#), and of course [CPH:DOX](#) is one of the best festivals in the world and people here really engage with the work – which is exciting! All that being said, I'm eager to learn more while also contributing to the sprawling moving image scene in Copenhagen!

It's meaningful to me that the inaugural Art Hub Film Club is going to be held at [Husets Biograf](#). That cinema has an energy and artistic lineage that is very near and dear to my heart. I kind of 'came-of-age' and learned about cinema and contemporary art at these idiosyncratic 'underground cinemas' across the US – places like [Other Cinema](#) (San Francisco), [UnionDocs](#) (Brooklyn), [Nightingale Cinema](#) (Chicago), [Maysles Cinema](#) (Harlem) – Husets Biograf feels very familiar in its eclectic DIY decor and curatorial spirit.

In terms of what to expect, hopefully it'll be unexpected :) Our collaborative practice seeks to utilise the conventions of filmmaking in order to subvert those very conventions, to create space for a new kind of film: one that can weave together narrative, documentary and experimental forms while still presenting a cohesive, entertaining and thought-provoking 'movie' experience for a wide audience.

The Art Hub Film Club is not the only thing you got going in Copenhagen in March: you are also opening an exhibition at Kunsthall Charlottenborg with the collaboration New Red Order, and you are featured in the CPH:DOX programme. So how did you put this film programme together for the film club at Husets Biograf? Is there a connection to the exhibition at Kunsthall Charlottenborg and the screenings at CPH:DOX? What are the similarities and differences?

It's a really exciting time to put this film programme together while our [New Red Order exhibition](#) will be up at Kunsthall Charlottenborg from 23 March – 7 August. My practice is collaborative. There are multiple collaborations and multiple roles within each collaboration. Each collaboration shares similar themes and sometimes forms – they tend to bleed into each other – that's when I know it's getting good!

Because of this, there are a lot of different constellations of collaborators and many of the works that will be screened resonate and respond to New Red Order's work – but are completely distinct from it at the same time.

The tie that binds all of the work together is an embrace of genre tropes, humour, sincerity and diligent research. Our collaborative practice hopes to prompt audiences to expand their political imagination towards a speculative future – or past – which we all would like to inhabit.

If you were to sum up New Red Order's work and agenda, how would you describe it?

New Red Order (NRO) is a public secret society that subversively yet earnestly interrogates desires — individual and collective — towards Indigeneity. Supported by core contributors Zack Khalil, Jackson Polys, and myself, NRO deploys elements of time-based media including video and sound, along with sculpture, installation, and performance.

NRO examines the dynamics influencing the conditions in which the concerns of Indigenous people are often treated as a topic du jour and then co-opted by non-indigenous people, along with the search for ways to make amends. We call attraction toward indigeneity into question, yet promote this desire, and enjoin potential non-Indigenous accomplices to participate in the co-examination and expansion of Indigenous agency.

Collaborations multiply as an expanding roster of interdisciplinary 'informants' and 'accomplices' weave in and out of alignment to co-produce video, performance, and installation work that confronts settler colonial tendencies and potential obstacles to Indigenous growth.

Through modes of entertainment and corporate address, museological display, re-appropriation, and a multiplicity of swerving artistic strategies, we collectively advance understandings of how identity is conveyed and configured within contemporary art practices in order to create a site of acknowledgment that can promote solidarity and shift obstructions to Indigenous growth.

Collaboration is a big part of how you work. You work collectively in many different ways and formats, and you also invite fellow artists to come along. Could you say something about your interest in the collective process?

To centre my role in all of these collaborations is antithetical to the impetus of this practice. But it's also been a meaningful moment to reflect on how I've been able to morph into all of these different and asymmetrical collaborative roles. My interest in collaboration is to make my work and my collaborators work better. It's too hard to make things alone (in my opinion), and I intend to continue working collaboratively and expand the group of collaborators. I hope this gesture emphasises the work we produce and not prevailing trends that prop up the individualism and auteurism that runs rampant in film and art circles.

The processes you go through to make a work are time-consuming. How do you work on the scripts and films? And how do you cast people and select locations?

Through continued work with an expanding collaborative roster, I have sought to deliberately blur the distinction between the roles associated with a traditional film project. In an anarchist manner, the means will be consistent with our ends. Cyclically shooting, editing, and writing over the course of multiple years allows for taking risks and learning from mistakes while deep in the process; we try to grow the film rather than hammer it into existence.

You once said that you started out as an artist as a reaction to another artist; could you tell us why and how?

Growing up in my tribe's community in rural Northern Michigan didn't offer many opportunities to encounter contemporary art. In 2006, my first year at Bard College, on a scholarship and stoned, I stumbled into the school's art museum and puzzled over a video of artist Paul McCarthy wearing a clown mask, naked, covered in ketchup, punching himself with boxing gloves. I had never seen anything like it – its ambiguity and force, its irreverence and dedication – I couldn't 'get it' – is this art? It frustrated and enthralled me. My love for art began then.

Still from *The Violence of a Civilization without Secrets* by Zack Khalil, Adam Khalil and Jackson Polys.

Art Hub : www.arthubcopenhagen.net : info@arthubcopenhagen.dk : Halmtorvet 27, 1700 DK-Cph V

Art Hub